1. EPV:n ohjeet elvytyssuunnitelmaa koskevien laadullisten ja määrällisten indikaattoreiden vähimmäisluettelosta

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojien järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 23.09.2015, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2015/02”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.

4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Kohde, soveltamisala ja määritelmät

Kohde

1. Nämä ohjeet on laadittu luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun direktiivin 2014/59/EU (jäljempänä ’direktiivi 2014/59/EU’) 9 artiklan 2 kohdan perusteella, jossa EPV valtuutetaan laatimaan ohjeet, joissa esitetään vähimmäisluettelo elvytyssuunnitelmaa koskevista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista.

2. Direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokainen elvytyssuunnitelma sisältää laitoksen vahvistamat indikaattoreita koskevat yleiset puitteet, joilla määritetään, minä ajankohtina suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan ryhtyä toteuttamaan. Indikaattoreita koskevat yleiset puitteet olisi sisällytettävä elvytyssuunnitelmiin, jotka on laadittu direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti elvytyssuunnitelmissa esitettäviä tietoja koskevan teknisen sääntelystandardin mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset sopivat näistä indikaattoreista tehdessään elvytyssuunnitelmista direktiivin 2014/59/EU 6 ja 8 artiklan mukaista arviointia, sellaisena kuin se määritellään tarkemmin direktiivin 2014/59/EU 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti elvytyssuunnitelmien arvioinnista laaditussa EPV:n teknisessä sääntelystandardissa. Laitoksen rahoitusasemaan liittyvät indikaattorit voivat olla laadullisia tai määrällisiä ja niitä on voitava seurata vaivattomasti. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset ottavat käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti.

4. Tarkasteltaessa indikaattorien merkitystä ja arvioitaessa elvytystoimintavaihtoehtojen toteutettavuutta elvytyssuunnitelman olisi sisällettävä yksityiskohtaisia tietoja päätöksentekomenettelystä, joka liittyy elvytyssuunnitelman käyttöönottoon yhtenä päätöksenteko-, ohjaus ja valvontarakenteen keskeisenä osatekijänä sellaisen eskalointimenettelyn perusteella, jossa indikaattoreita käytetään direktiivin 2014/59/EU 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Näissä ohjeissa ’elvytyssuunnitelmaa koskevilla indikaattoreilla’ tarkoitetaan laadullisia ja määrällisiä indikaattoreita, jotka kukin laitos on vahvistanut näissä ohjeissa mainitsemissa puitteissa ja joilla määritetään, minä ajankohtina suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan ryhtyä toteuttamaan.

Soveltamisala ja -taso

6. Ohjeet on osoitettu toimivaltaisille viranomaisille ja niille laitoksille, jotka ovat velvollisia laatimaan elvytyssuunnitelmia direktiivin 2014/59/EU mukaisesti.

7. Laitosten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava näitä ohjeita direktiivin 2014/59/EU 4 artiklaan sisältyvien yksinkertaistettuja velvoitteita tiettyjä laitoksia varten koskevien säännösten mukaisesti.

8. Sen estämättä, mitä edellisessä kohdassa sanotaan, toimivaltainen viranomainen voi osittain jättää soveltamatta näiden ohjeiden II osaston 11 kohdassa määritettyjen elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien pakollisia luokkia, jos se pitää tiettyjä luokkia merkityksettöminä sijoituspalveluyritysten liiketoimintamalli huomioon ottaen.

   Samalla tavoin toimivaltaisen viranomaisen olisi valvontatoiminnassaan jätettävä soveltamatta 12 ja 13 kohdan mukaan tietyt luokat ja indikaattorit, jos se katsoo, että tällaisia luokkia ja indikaattoreita ei voida soveltaa tietyntyyppisiin sijoituspalveluyrityksiin.

II osasto – Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien yleiset puitteet

9. Laitosten olisi vahvistettava elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien yleiset puitteet, joita toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava seuraavissa kohdissa määritetyt kriteerit huomioon ottaen.

10. Laitosten olisi sisällytettävä suunnitelmaan sekä määrällisiä että laadullisia elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita.

11. Laitosten olisi sisällytettävä suunnitelmaan ainakin seuraavat elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien pakolliset luokat, jotka selitetään näiden ohjeiden VII–VIII osastossa:

    - pääomaindikaattorit;
    - likviditeetti-indikaattorit;
    - kannattavuusindikaattorit;
    - omaisuuserien laadun indikaattorit.

12. Lisäksi laitosten olisi sisällytettävä elvytyssuunnitelmaan seuraavat kaksi elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokkaa, jotka selitetään näiden ohjeiden VII ja VIII osastossa, elleivät ne esitä toimivaltaisille viranomaisille tyydyttäviä perusteluja siitä, etteivät tällaiset luokat ole tärkeitä laitoksen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon ja/tai monitahoisuuden (ts. kumottavissa olevan olettaman) kannalta:

    - markkinaperusteiset indikaattorit;
    - makrotaloudelliset indikaattorit.

13. Laitosten olisi sisällytettävä suunnitelmaan erityisiä elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita, jotka sisältyvät näiden ohjeiden liitteessä II esitettyyn luokkakohtaiseen luetteloon, elleivät ne esitä toimivaltaisille viranomaisille tyydyttäviä perusteluja siitä, ettei tällaiset erityiset indikaattorit ole merkityksellisiä laitoksen oikeudellisen rakenteen, riskiprofiilin, koon ja/tai monitahoisuuden (ts. kumottavissa olevan olettaman) kannalta. Laitosten olisi joka tapauksessa sisällytettävä elvytyssuunnitelmiinsa ainakin yksi indikaattori kustakin edellä 11 kohdassa määritystä pakollisesta luokasta.

14. Laitosten ei pitäisi rajata indikaattoreitaan liitteessä II esitettyyn vähimmäisluetteloon, vaan niiden olisi harkittava muiden indikaattorien sisällyttämistä suunnitelmiinsa näiden ohjeiden II osastossa vahvistettujen periaatteiden ja seuraavissa osastoissa esitetyn luokkien kuvauksen mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten liitteeseen III sisältyy luettelo, joka ei ole tyhjentävä ja jossa on esimerkkejä elvytyssuunnitelmaa koskevista lisäindikaattoreista luokittain jaoteltuina.

15. Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien yleiset puitteet olisi:

a) mukautettava laitoksen liiketoimintamalliin ja strategiaan, ja niiden olisi oltava riittäviä sen riskiprofiiliin nähden. Niissä olisi yksilöitävä keskeiset haavoittuvuudet, jotka todennäköisimmin vaikuttavat laitoksen rahoitustilanteeseen ja johtavat siihen tilanteeseen, jossa laitoksen on päätettävä elvytyssuunnitelman käyttöönotosta;

b) laadittava siten, että ne ovat riittävät kunkin laitoksen kokoon ja monimuotoisuuteen nähden. Etenkin indikaattorien määrän olisi oltava riittävä, jotta laitos saa hälytyksen heikentyvistä olosuhteista toimintansa eri aloilla. Samanaikaisesti indikaattorien määrän olisi oltava riittävän kohdennettu ja laitosten hallittavissa;

c) laadittava siten, että niiden avulla voidaan määrittää ajankohta, jona laitoksen on päätettävä, ryhtyykö se toteuttamaan elvytyssuunnitelman mukaisia toimia vai pidättyykö se tällaisista toimista.

d) yhdenmukaistettava yleisen riskinhallintakehyksen ja olemassa olevien likviditeetti-indikaattorien tai pääomaan liittyvää valmiussuunnitelmaa koskevien indikaattorien sekä liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmaa koskevien indikaattorien kanssa;

e) yhdistettävä laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmään sekä eskalointi- ja päätöksentekomenettelyihin;

f) laadittava siten, että ne sisältävät tulevaisuutta ennakoivia indikaattoreita.

16. Määrittäessään määrällisiä elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita laitoksen olisi harkittava asteittaisten mittareiden (”liikennevalolähestymistapa”) käyttämistä, jotta laitoksen johtoa informoidaan siitä, että tällaiset indikaattorit voitaisiin mahdollisesti saavuttaa.

17. Laitoksen olisi tarkistettava elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita tarvittaessa ja vähintäänkin vuosittain.

18. Laitoksen olisi pystyttävä antamaan toimivaltaiselle viranomaiselle selitys siitä, miten elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien mitoitukset on määritetty, ja osoittamaan, että raja-arvojen riittävän aikainen ylittyminen turvaa tehokkuuden. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon raja-arvon ylityksen suuruus ja nopeus.

19. Laitoksen johdon tietojärjestelmien olisi varmistettava, että laitos voi seurata indikaattoreita helposti ja toistuvasti, ja mahdollistettava indikaattorien oikeaikainen toimittaminen toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä.

20. Elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita olisi seurattava jatkuvasti varmistamiseksi, että laitos voi toteuttaa asianmukaisia toimia oikeaikaisesti palauttaakseen rahoitusasemansa sen heikennettyä merkittävästi.

III osasto – Pääomaindikaattorit

21. Pääomaindikaattorien olisi tunnistettava pääoman määrän ja laadun merkittävä nykyinen ja todennäköinen tuleva heikentyminen laitoksen jatkuvassa toiminnassa, mukaan lukien lisääntyvä velkaantuneisuus.

22. Pääomaindikaattoreita valitessaan laitosten olisi tarkasteltava sitä, että näiden indikaattorien kyky mahdollistaa oikeaikainen reagointi voi olla heikompi kuin muuntyyppisillä indikaattoreilla, ja että tietyt toimet laitoksen pääomatilanteen palauttamiseksi voivat edellyttää pitempää toimeenpanoa tai olla alttiimpia markkinaolosuhteille ja muille olosuhteille. Tämä voidaan saavuttaa erityisesti laatimalla tulevaisuuteen tähtääviä arvioita, joissa tarkasteltaisiin pääomavälineisiin liittyviä olennaisia sopimusperusteisia maturiteetteja.

23. Pääomaindikaattorit olisi myös yhdistettävä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (jäljempänä ’direktiivi 2013/36/EU’) 73 artiklassa säädettyyn laitoksen sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyyn (ICAAP) ja laitoksen olemassa olevaan riskinhallintakehykseen.

24. Rajaarvot olisi tarkistettava laitoksen riskiprofiilin ja elvytystoimenpiteiden käyttöönottoon tarvittavan ajan perusteella; tässä yhteydessä olisi tarkasteltava näiden toimenpiteiden elvytysvoimaa ja otettava huomioon, miten nopeasti pääomatilanne voi muuttua laitoskohtaiset olosuhteet huomioon ottaen.

25. Laitoksen olisi tarkistettava säännöllisyydellä perustuvien pääomavaatimusten indikaattorien raja-arvot riittävästi sen varmistamiseksi, että etäisyys laitokseen sovellettavien pääomavaatimusten rikkomiseen on riittävä (mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa säädetyt omien varojen vähimmäisvaatimukset ja direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sovellettavat lisäpääomavaatimukset mutta ottamatta huomioon direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa säädettyjä pääomapuskureita koskevia vaatimuksia).

IV osasto – Likviditeetti-indikaattorit

26. Likviditeetti-indikaattorien avulla laitoksen olisi voitava saada tieto siitä, että sen kyky täyttää nykyiset ja ennakoidut likviditeetti- ja rahoitustarpeensa on heikentynyt tai saattaa heikentyä.

27. Laitoksen likviditeetti-indikaattorien olisi käsitettävä sekä lyhyen aikavälin että pitkän aikavälin likviditeetti- ja rahoitustarpeet ja kuvattava laitoksen riippuvuutta tukkurahoitusmarkkinoista ja vähittäistalletuksista, tarvittaessa keskeisten valuuttojen mukaisesti jaoteltuna.

28. Likviditeetti-indikaattorit olisi yhdistettävä kunkin laitoksen direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti laatimiin strategioihin, toimintatapoihin, menettelyihin ja järjestelmiin ja sen olemassa olevaan riskinhallintakehykseen.

29. Likviditeetti-indikaattorien olisi käsitettävä myös uusia mahdollisia likviditeetti- ja rahoitustarpeita, kuten ryhmän sisäiset rahoitusvastuut ja taseen ulkopuolisista rakenteista aiheutuvat vastuut.

30. Laitoksen yksilöimät raja-arvot olisi mitoitettava laitoksen riskiprofiilin perusteella, ja tässä yhteydessä olisi otettava huomioon, miten nopeasti likviditeettitilanne voi muuttua laitoksen olosuhteet huomioon ottaen.

31. Rajaarvot olisi tarkistettava laitoksen riskiprofiilin ja elvytystoimenpiteiden käyttöönottoon tarvittavan ajan perusteella, ja tässä yhteydessä olisi tarkasteltava näiden toimenpiteiden elvytysvoimaa. Viitattaessa laitokseen sovellettaviin säädettyihin vähimmäisvaatimuksiin (mukaan lukien soveltuvin osin direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaiset lisätyt likviditeettivaatimukset) laitoksen olisi mitoitettava indikaattoreita riittävästi, jotta niiden avulla pystytään ilmaisemaan laitokselle näiden vähimmäisvaatimusten rikkomiseen liittyvistä mahdollisista ja/tai tosiasiallisista riskeistä.

V osasto – Kannattavuusindikaattorit

32. Kannattavuusindikaattorien pitäisi kuvata laitoksen tuloja koskevaa muutosta, joka voisi johtaa laitoksen rahoitusaseman nopeaan heikkenemiseen sitä kautta, että pidätyneet voittovarat (tai tappiot) vaikuttavat laitoksen omiin varoihin.

33. Tähän luokkaan olisi sisällytettävä elvytyssuunnitelmaa koskevia indikaattoreita, joilla kuvataan operatiivisiin riskeihin liittyviä tappioita, joilla voi olla merkittävä vaikutus tuloslaskelmaan, muun muassa laitoksen menettelyyn liittyvät kysymykset, ulkoiset ja sisäiset petokset ja/tai muut tapahtumat.

VI osasto – Omaisuuserien laadun indikaattorit

34. Omaisuuserien laadun indikaattoreilla olisi mitattava ja seurattava laitoksen omaisuuserien laadun kehitystä. Tarkemmin sanoen niiden olisi osoitettava, milloin omaisuuserien laadun heikkeneminen saattaa johtaa tilanteeseen, jossa laitoksen olisi harkittava elvytyssuunnitelmassa kuvatun toimeen ryhtymistä.

35. Omaisuuserien laadun indikaattorit voivat sisältää sekä järjestämättömien vastuiden varannon että muutokset, jotta voidaan kuvata niiden tasoa ja dynamiikkaa.

36. Omaisuuserien laadun indikaattorien olisi käsitettävä taseen ulkopuoliset sitoumukset ja niihin liittyvät seikat (näkemykset?) ja järjestämättömien lainojen vaikutus omaisuuserien laatuun.

VII osasto – Markkinaperusteiset indikaattorit

37. Markkinaperusteisilla indikaattoreilla pyritään kuvaamaan laitoksen nopeasti heikkenevään rahoitustilanteeseen kohdistuvia markkinatoimijoiden odotuksia, jotka mahdollisesti johtavat rahoituksen saannin keskeytymiseen ja/tai omamarkkinoille pääsyn vaikeutumiseen. Tämän tavoitteen mukaisesti laadullisten ja määrällisten indikaattorien puitteissa olisi viitattava seuraaviin indikaattorityyppeihin:

a) omaan pääomaan perustuvat indikaattorit, joilla kuvataan julkisesti noteerattuje yhtiöiden osakehinnan muutoksia, tai suhteet, joilla mitataan oman pääoman kirjanpito ja markkina-arvon välistä suhdetta;

b) velkaperusteiset indikaattorit, joilla kuvataan tukkurahoituksen tarjoajien odotuksia, kuten luottoriskinvaihtosopimukset tai velan tuottoerot;

c) salkkuun liittyvät indikaattorit, joilla kuvataan kullekin laitokselle merkityksellisiin omaisuuserien luokkiin (esim. kiinteistöt) liittyviä odotuksia;

d) luokitusten lasku (pitkällä ja/tai lyhyellä aikavälillä), koska ne kuvastavat luokituslaitosten odotuksia, jotka voivat muuttaa nopeasti laitoksen rahoitusasemaan kohdistuvia markkinatoimijoiden odotuksia.

VIII osasto – Makrotaloudelliset indikaattorit

38. Makrotaloudellisilla indikaattoreilla pyritään kuvaamaan merkkejä niiden taloudellisten olosuhteiden heikentymisestä, joissa laitos toimii, tai riskien tai rahoituksen keskittymisestä.

39. Makrotaloudellisten indikaattorien olisi perustuttava mitta-asteisiin, jotka vaikuttavat laitoksen suoritukseen tietyillä laitoksen kannalta merkityksellisillä maantieteellisillä alueilla tai liiketoiminta-aloilla.

40. Makrotaloudellisiin indikaattoreihin olisi sisällyttävä seuraavat indikaattorityypit:

a) maantieteelliset makrotaloudelliset indikaattorit, jotka liittyvät niihin eri lainkäyttöalueisiin, joiden piirissä laitos toimii, ja joissa kiinnitetään myös huomiota mahdollisista oikeudellisista esteistä aiheutuviin riskeihin;

b) alakohtaiset makrotaloudelliset indikaattorit, jotka liittyvät laitoksen harjoittaman taloudellisen toiminnan merkittäviin erityisaloihin (esim. merenkulku, kiinteistöt).

IX osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

41. Näitä ohjeita sovelletaan 31. heinäkuuta 2015 alkaen.

Liite I – Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat

Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat (ensimmäiset neljä luokkaa ovat pakollisia, kun taas kaksi viimeistä luokkaa voidaan pois, jos laitos esittää perustelut sille, etteivät ne ole sen kannalta merkityksellisiä
Pakolliset luokat
1. Pääomaindikaattorit
2. Likviditeetti-indikaattorit
3. Kannattavuusindikaattorit
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit
Luokat,jotka voidaan jättää käyttämättä
5. Markkinaperusteiset indikaattorit
6. Makrotaloudelliset indikaattorit

Liite II – Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien luokat

Elvytyssuunnitelmaa koskevien indikaattorien vähimmäisluettelo (kunkin indikaattorin osalta laitoksella on mahdollisuus esittää perustelut sille, ett indikaattori ole sen kannalta merkityksellinen, mutta tällaisessa tapauksessa indika olisi korvattava toisella, laitoksen kannalta merkityksellisemmällä indikaattorilla)
1. Pääomaindikaattorit
a) Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen osuus
b) Kokonaispääomaosuus
c) Velkaantuneisuusaste
2. Likviditeetti-indikaattorit
a) Maksuvalmiusvaatimus
b) Pysyvän varainhankinnan vaatimus
c) Tukkurahoituksen kustannukset
3. Kannattavuusindikaattorit
a) (Kokonaispääoman tuotto) tai (Oman pääoman tuotto)
b) Merkittävät operatiiviset tappiot
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit
a) Järjestämättömien lainojen bruttomäärän kasvuaste
b) Katesuhde [Varaukset/(Järjestämättömien lainojen kokonaismäärä)]
5. Markkinaperusteiset indikaattorit
a) Luokitusta koskeva kielteinen arvio tai luokituksen lasku
b) Luottoriskinvaihtosopimusten hintaero
c) Kurssivaihtelu
6. Makrotaloudelliset indikaattorit
a) BKT:n vaihtelut
b) Valtionlainojen luottoriskinvaihtosopimukset

Liite III – Esimerkkiluettelo elvytyssuunnitelmaa koskevista lisäindikaattoreista

Elvytyssuunnitelmaa koskevat lisäindikaattorit (vain esimerkinomainen luettelo, joka ei ole ohjentävä)
1. Pääomaindikaattorit
a) (Kertyneet voittovarat ja varannot) / Oman pääoman kokonaismäärä
b) Kielteiset seikat merkittävien vastapuolten rahoitusasemasta
2. Likviditeetti-indikaattorit
a) Likviditeetti- ja rahoituslähteiden keskittyminen
b) Kokonaisrahoituksen kustannukset (vähittäis- ja tukkurahoitus)
c) Tukkurahoituksen keskimääräinen pituus tai kesto ??
d) Sopimusperusteisten maturiteettien epätasapaino
e) Käytettävissä oleva kiinnittämätön omaisuus
3. Kannattavuusindikaattorit
a) Kulu-/tuotto -suhde (Toimintakustannukset/Liikevoitto)
b) Nettokorkomarginaali
4. Omaisuuserien laadun indikaattorit
a) Järjestämättömien lainojen nettomäärä / Oma pääoma
b) (Järjestämättömien lainojen bruttomäärä) / Lainojen kokonaismäärä
c) Rahoitusvarojen arvonalennusten kasvuaste
d) Järjestämättömät lainat merkittävän maantieteellisen tai alakohtaisen keskittymisen mukaisesti
e) Laiminlyödyt vastuut[1] / Kokonaisvastuut
5. Markkinaperusteiset indikaattorit
a) Markkina-arvon ja oman pääoman kirja-arvon suhdeluku
b) Laitoksen maineeseen kohdistuva uhka tai maineen merkittävä vahingoittuminen
6. Makrotaloudelliset indikaattorit
a) Valtionlainojen luokitusta koskeva kielteinen arvio tai luokituksen lasku
b) Työttömyysaste

[1] ”Laiminlyödyt vastuut”, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 163–183 artiklassa.